

mellem 130 og 150 Kr., og det er ikke muligt at faae Politimesteren til at lade sine Breve besørge med Posten, uagtet Landposten gaar sex Gange om Ugen, altsaa hver Søndag, til hver Mand's Dør, og uagtet Sogneraadet har gjort Alt, hvad der stod i dets Mågt for at faa det ordnet saaledes, ja endog tilbudt Politimesteren at bringe Brevene til Sognesfogeden. Hvis de nu kunde faa Portoen godtgjort efter Regning, vilde vi dog være komne ud over den Ulempe, at Politimesteren kan paastøde, at den Porto, der er ham faskat, er utilstrækkelig, og den Bagatel, det kunde koste mere endnu, vil Kommuneen gjerne udrede. Et Brev, som kunde befordres med Posten for en ren Bagatel, kan paa den nuværende Maade komme til at koste os 3 Gange 50 Ore, og det er jo ikke saa lidet, naar en saadan Underkonto for en Kommune som Befordring af Breve kan løbe af til mellem 130 og 150 Kr. Et andet Forhold har udviklet sig paa en ganske ekstraordinær Maade, som jeg ikke vil paafaa er udenfor Loven, men som ganske vist er noget haartrukken. Det er gaaet saaledes til, at Politimesteren tilstrev de forskellige Kommunalbestyrelser indenfor sin Jurisdiktion, at de maatte betale et vist af ham ansat Bidrag, til at han kunde holde en Post ene og alene for sit eget Vedkommende — naturligvis kun i Tjenestens Interesse, ikke i hans private — og denne Post gaar ud i forskellige Retninger i Jurisdiktionen en to, tre Gange om Ugen, alt efter som det passer. Saadanne Misligheder kunne bestaa omkring i Landet, uden at det kan blive afhjulpet. Mange Steder veed jeg, at Amtmanden er streben ind, dette gjælder f. Ex. i Svendborg Amt; jeg ser af Amtsrådets Forhændlinger der, at Amtsrådet, efterat Amtmanden, som det privat er mig meddelt, først havde anmodet Politimesteren dertil, tog den Beslutning at opfordre Politimesteren til at bruge Landposten. Hos os har der været Korrespondent dertil haade med Amtet og Ministeriet, og i enkelte Kommuner har det været forandret; men nu er det inde i den gamle Slesvian igjen. Om det er muligt at faae Fri. af 1791 ophævet, er mig ikke klart, men under alle Omstændigheder haaber jeg, at mine Bemærkninger ville bidrage til, at vi komme ud af disse uheldige Forhold, som ganske vist slet ikke ere tidssvarende. Jeg har udtalt dette, for at Udvalget kan tage dette under Overveelse; og derefter se at raade Bød paa de af mig paatalte Ulemper.

Justitsministeren (De Me mann): Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at Grunden til, at jeg har optaget dette Spørgsmaal igjen, netop er den, at Klagerne over den nuværende Tilstands Ulemper yderligere ere blevne mangfoldiggjorte siden sidst, og jeg har derfor troet, at man burde gjøre et Forsøg endnu, om det ikke muligvis

skulde blive anerkjendt, at det var i Befolkningens velforstaede Interesse, om man gik over til det System, at denne Udgift blev veberlagt efter Regning og ikke inebefattet i Kontorholdet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg har sagt adskillige Gange under denne Sags Behandling, at man ikke ubetinget kan paabaare sig Postloven af 1871 som et afgjørende Argument for, at det ikke gaar an at gjøre Sligt, fordi Postloven netop indeholder en Forudsætning om, at man mulig i enkelte Kontorholdslove kunde komme til et andet System. Det staar jo i Postloven, at ved Revisionen af de bestaaende Kontorholdslove og ved nye Kontorholdslove vil fornødent Genhyn være at tage til, at Portofriheden er ophævet osv. med mindre disse Love indeholde nogen afvigende Bestemmelse herom. Det er altsaa allerede i Postloven forudsat som en Mulighed, at der kunde være Kontorholdslove, hvor man vilde ordne dette Forhold paa en anden Maade end den almindelige; og det forekommer mig, saaledes som det flere Gange er blevet sagt her i Thinget, at her er netop et Forhold, hvor Ulemperne gaa ud over Befolkningen paa en ganske anden Maade end i mange andre lignende Tilfælde, hvorfor jeg tror, at den Modifikation i den almindelige Regel, som der er Spørgsmaal om her, vilde være mere nødvendig og vigtig i Befolkningens Interesse, end en tilsvarende Modifikation maaste vilde være i andre Kontorholdslove.

Nasrussen: Det kan godt være, som det erede Medlem for Præst's Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) udtalte, at der er Ulemper forbundet med den nuværende Ordning, navnlig ved Befordringen af Breve, naar en Politimester vil have, at Breve skulle beries omkring istedetfor at forsendes med Posten; men jeg veed ikke, om det just vilde blive bedre for Kommunerne i den Retning, om Portoen blev betalt efter Regning. Hvis nemlig vedkommende Politimestre virkelig afsende deres Breve til Kommunerne, saaledes som jeg antager, at de fleste Politimestre gjøre, saa ville de ogsaa faae deres Porto godtgjort gennem Fasttættelsen af Kontorholdsvederlaget i Løben. Jeg antager, at naar det bliver opgivet i deres Underretninger, hvormeget de give ud til Porto, vil Ingen gaa til at foretage en Nedtættelse, hvor det er bevisligt, at vedkommende Embedsmand har brugt Pengene. Derfor er jeg ikke med til at foretage Forandringer i dette Forhold. Det er jo et Princip, vi altid have fulgt, netop at fastsætte Portovederlaget i Kontorholdsloven. Den høitærede Minister udtaler jo ogsaa i sine Møder, at dette skulde være „indtil videre“. Det er altsaa ikke den høitærede Ministers Mening, at det skulde være for bestandig, men at det, som han tidligere har udtalt, skulde være for at vinde mere Erfaring. Man kan imidlertid ligesaa godt vinde Erfaring ved den Maade, vi hidtil have